

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/9

z dnia 6 stycznia 2021 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 14 maja 2020 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej („HRFS” lub „produkt objęty dochodzeniem”), pochodzących z Turcji („państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 31 marca 2020 r. przez Eurofer („skarżący”) w imieniu producentów unijnych reprezentujących ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej produktu objętego dochodzeniem. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) W dniu 12 czerwca 2020 r. Komisja wszczęła dochodzenie antysubsydyjne w odniesieniu do przywozu tego samego produktu pochodzącego z Turcji i rozpoczęła odrębne dochodzenie. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.

1.2. Rejestracja

- (4) Po otrzymaniu od skarżącego wniosku popartego wymaganymi dowodami rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/1686 w sprawie rejestracji ⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) Komisja poddała przywóz produktu objętego postępowaniem rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji (Dz.U. C 166 z 14.5.2020, s. 9).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji (Dz.U. C 197 z 12.6.2020, s. 4).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1686 z dnia 12 listopada 2020 r. poddające rejestracji przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej pochodzących z Turcji (Dz.U. L 379 z 13.11.2020, s. 47).

1.3. Zainteresowane strony

- (5) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze Turcji, znanych importerów, użytkowników, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (6) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Komisja przeprowadziła posiedzenia wyjaśniające z udziałem szeregu użytkowników i przedstawicieli tureckich producentów eksportujących na etapie wszczęcia postępowania.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.4.1. Dobór próby producentów unijnych

- (8) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży w Unii zgłoszonych przez producentów unijnych w kontekście analizy stałej oceny poprzedzającej wszczęcie dochodzenia, mając również na uwadze ich położenie geograficzne. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych z trzech różnych państw członkowskich, których produkcja stanowiła ok. 34 % całkowitej szacunkowej produkcji unijnej i 40 % wielkości sprzedaży producentów, którzy się zgłosili, w Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag w sprawie wstępnie dobranej próby.
- (9) Tylko producent eksportujący Çolakoglu Metalurji A.Ş. („Çolakoglu”) przekazał uwagi w wyznaczonym terminie. Çolakoglu argumentował, że zaproponowana próba producentów unijnych nie jest reprezentatywna, ponieważ: (i) przedsiębiorstwa uwzględnione w próbie nie reprezentują podmiotów o największej wielkości produkcji ani o największej wielkości sprzedaży w Unii; (ii) zaproponowana próba jest zbyt mała; (iii) nie zapewnia ona odpowiedniego rozmieszczenia geograficznego; i (iv) w próbie celowo uwzględniono „strony, które znajdowały się już w stosunkowo niekorzystnej sytuacji z uwagi na okoliczności zewnętrzne”. Çolakoglu zaproponował dodanie ArcelorMittal Spain, ArcelorMittal Belgium oraz spółki Acciareria Arvedi SPA we Włoszech do próby.
- (10) Jeżeli chodzi o pierwszy argument, jak wspomniano w nocie do akt t120.003571 Komisja oparła swoją próbę na największych wielkościach produkcji i sprzedaży w Unii. Fakt, że niektórzy inni producenci ujawnili wysokie maksymalne wartości wielkości produkcji w publicznie dostępnej wersji przedstawionych przez nich odpowiedzi nie oznacza, że w rzeczywistości wytwarzali lub sprzedawali więcej produktów.
- (11) Po drugie, Komisja uważa, że próba odpowiadająca ok. 34 % całkowitej szacunkowej produkcji unijnej i 40 % wielkości sprzedaży producentów, którzy się zgłosili, w Unii, jest dostatecznie reprezentatywna. Przedstawione przez Çolakoglu przykłady przypadków, w których Komisja zdecydowała się objąć próbą większą liczbę stron, mieściły się w ramach, w których Komisja mogła sobie pozwolić na dłuższe terminy. Objęcie próbą większej liczby producentów unijnych byłoby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłoby zakończenie dochodzenia w odpowiednim czasie.
- (12) Po trzecie, Komisja uznała, że próba zapewniała odpowiednie rozmieszczenie geograficzne, ponieważ trzy strony objęte próbą znajdowały się w trzech różnych państwach członkowskich.
- (13) Çolakoglu nie przedstawił ponadto żadnych dowodów na poparcie swojego ostatniego argumentu. Jak wyjaśniono powyżej, kryteria, na podstawie których dokonano doboru próby, obejmowały wielkość produkcji i sprzedaży w Unii, a także reprezentatywność pod względem geograficznym.
- (14) W związku z powyższym Komisja uznaje uwagi Çolakoglu dotyczące reprezentatywności próby za bezpodstawne. Tymczasową próbę składającą się z trzech producentów unijnych uznano zatem za reprezentatywną dla przemysłu unijnego i potwierdzono ją jako ostateczną próbę.

1.4.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (15) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (16) Jeden importer niepowiązany dostarczył wymagane informacje i wyraził zgodę na włączenie go do próby. Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi Komisja uznała, że przeprowadzenie kontroli wyrywkowej nie jest konieczne. Nie przedstawiono żadnych uwag do tej decyzji.

1.4.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Turcji

- (17) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w Turcji do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do przedstawicielstwa Turcji przy Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (18) Pięciu producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby trzech grup przedsiębiorstw na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, jaką to wielkość można było rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz organów państwa, którego dotyczy postępowanie. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag.

1.5. Indywidualne badanie

- (19) Jeden turecki producent eksportujący, który odesłał formularz kontroli wyrywkowej, złożył wniosek o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła kwestionariusz online dla producentów eksportujących⁽⁵⁾. Ponadto ogłaszając skład próby, Komisja poinformowała producentów eksportujących nieobjętych próbą, iż jeśli chcą być objęci indywidualnym badaniem, muszą udzielić odpowiedzi na pytania zawarte w tym kwestionariuszu. Przedsiębiorstwo, które pierwotnie złożyło wniosek o indywidualne badanie, nie przekazało jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym nie przyznano możliwości indywidualnego badania.

1.6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (20) Komisja przesłała kwestionariusz skarżącemu i zwróciła się do trzech producentów unijnych objętych próbą, importera niepowiązanego, który odesłał formularz kontroli wyrywkowej oraz innego importera, który się zgłosił, szeregu użytkowników oraz trzech objętych próbą producentów eksportujących w Turcji o wypełnienie odpowiednich kwestionariuszy udostępnionych *online*⁽⁶⁾.
- (21) Ponadto, ponieważ skarżący przedstawił wystarczające dowody świadczące o wystąpieniu zakłóceń handlu surowcami w Turcji w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem, Komisja przesłała rządowi Turcji dodatkowy kwestionariusz poświęcony tej kwestii.
- (22) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych objętych próbą, skarżącego, użytkownika Marcegaglia Carbon Steel S.P.A., użytkownika San Polo Lamiere S.P.A., czterech użytkowników należących do grupy Network Steel, niepowiązanego importera Network Steel S.L., trzech producentów eksportujących objętych próbą i rządu Turcji.

1.7. Wizyty weryfikacyjne

- (23) Z uwagi na wybuch pandemii COVID-19 i środki izolacji wprowadzone przez poszczególne państwa członkowskie, jak również przez poszczególne państwa trzecie, Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych na podstawie z art. 16 rozporządzenia podstawowego na etapie tymczasowym.

⁽⁵⁾ Kwestionariusz ten oraz kwestionariusz dla producentów unijnych, importerów i użytkowników są dostępne pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2458

⁽⁶⁾ *Tamże*.

- (24) Komisja zgromadziła wszystkie informacje uznane za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu i określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe następujących przedsiębiorstw/stron:

Producenci unijni i ich stowarzyszenie

- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Niemcy
- Tata Steel IJmuiden BV, Velsen-Noord, Niderlandy
- ArcelorMittal Mediterranée SAS, Fos-sur-Mer, Francja (*)
- ArcelorMittal France, Dunkierka, Francja
- Eurofer, Bruksela, Belgia

Importerzy

- Network Steel S.L., Madryt, Hiszpania

Producenci eksportujący w Turcji i powiązane z nimi przedsiębiorstwa handlowe

- Habas Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş. („Habas”)
- Çolakoğlu Metalurji A.Ş. oraz powiązane z nim przedsiębiorstwo handlowe Çolakoğlu Dış Ticaret A.Ş. („Cotas”) (zwane dalej łącznie „Çolakoglu”)
- Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. („Erdemir”); İskenderun Demir ve Çelik A.Ş. („Isdemir”); oraz powiązane centrum usług Erdemir Çelik Servis Merkezi San. ve Tic. A.Ş. („Ersem”) (zwane dalej łącznie „grupą Erdemir”)

- (25) W związku z procedurą określoną w art. 7 ust. 2a i art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego przeprowadzono konsultacje z rządem Turcji w ramach wideokonferencji.
- (26) Po poddaniu grupy Erdemir zdalnej kontroli krzyżowej, z uwagi na braki w przekazanych przez grupę informacjach dotyczących kosztów transportu, Komisja zdecydowała się zastąpić te koszty dostępnymi faktami na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, jak wyjaśniono w motywach 56–59 poniżej.

1.8. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (27) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (28) Produkt objęty postępowaniem to niektóre wyroby walcowane płaskie z żeliwa, stali niestopowej lub innej stali stopowej, nawet w zwojach (w tym wyroby cięte na wymiar i taśmy), niepoddane innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte pochodzące z Turcji, obecnie oznaczone kodami CN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (kod TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kod TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kod TARIC 7226 19 10 90), 7226 91 91 i 7226 91 99. Powyższe kody CN i kody TARIC podano jedynie w celach informacyjnych.
- (29) Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:
- (i) wyroby ze stali nierdzewnej i ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych,
 - (ii) wyroby ze stali narzędziowej i szybkotnącej,

(*) ArcelorMittal Mediterranée i ArcelorMittal France są dwoma różnymi podmiotami prawnymi, produkującymi HRFS w ramach przedsiębiorstwa ArcelorMittal we Francji. W związku z tym każdy z nich ma osobną skontrolowaną i skarbową rachunkowość.

- (iii) wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów, o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości co najmniej 600 mm, oraz
 - (iv) wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów, o grubości od 4,75 mm do 10 mm i szerokości co najmniej 2 050 mm.
- (30) HRFS mają wiele zastosowań w szeregu sektorów gospodarki, m.in. w sektorze budowlanym, sektorze stoczniowym i sektorze energetycznym. Wykorzystuje się je np. w procesie produkcji urządzeń rolniczych, stali pancerniej, komponentów konstrukcyjnych i budowlanych, artykułów gospodarstwa domowego oraz urządzeń elektrycznych, samochodowych itp.

2.2. Produkt podobny

- (31) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem;
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Turcji oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (32) Komisja uznała zatem na tym etapie postępowania, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (33) Producent wózków widłowych i części do wózków widłowych i maszyn budowlanych złożył wnioski o wyłączenie wyrobów stalowych w postaci z walcowanych na gorąco podłużnych prętów z zakresu produktu objętego dochodzeniem⁽⁸⁾. Komisja zauważyła, że wyroby ze stali długiej walcowanej na gorąco nie wchodziły w zakres niniejszego dochodzenia, ponieważ sztaby walcowane na gorąco o długości 6-12 m są produktem długim, a nie płaskim produktem ze stali.

3. DUMPING

3.1. Uwagi wstępne

- (34) Próbą objęto trzy przedsiębiorstwa, z których jedno było grupą.
- (35) Całość sprzedaży krajowej i sprzedaży eksportowej do Unii prowadzona przez Habas stanowiła sprzedaż bezpośrednią do niepowiązanych klientów.
- (36) Colakoglu prowadziło sprzedaż na rynku krajowym bezpośrednio klientom niepowiązanym, natomiast całość wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii przez Colakoglu w okresie objętym dochodzeniem odbywała się za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa, Cotas, z siedzibą w Turcji.
- (37) Grupa Erdemir składała się z trzech przedsiębiorstw bezpośrednio zaangażowanych w dochodzenie: producentów eksportujących Erdemir i Isdemir oraz centrum usług Ersem. Zarówno Erdemir, jak i Isdemir wytwarzali produkt objęty dochodzeniem, sprzedawali go na rynku krajowym i wywozili do Unii oraz do państw trzecich w okresie objętym dochodzeniem. Ersem nabywało produkt objęty dochodzeniem od Erdemir lub Isdemir, odsprzedawało go na rynku krajowym po dalszej obróbce lub bez (np. cięcie i nacinanie zwojów w celu uzyskania blach i taśm).

3.2. Wartość normalna

- (38) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego w przypadku poszczególnych objętych próbą producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową produktu podobnego uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowiła co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (39) Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego objętego próbą producenta eksportującego była reprezentatywna.

⁽⁸⁾ Zgłoszenie z dnia 19 czerwca 2020 r., nr zapisu t20.004238

- (40) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii w odniesieniu do producentów eksportujących z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (41) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez poszczególnych objętych próbą producentów eksportujących na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (42) W przypadku jednego spośród trzech eksporterów objętych próbą sprzedaż krajowa rodzajów produktu identycznych lub porównywalnych z wywozonymi do Unii w okresie objętym dochodzeniem była reprezentatywna. Jeżeli chodzi o pozostałych dwóch eksporterów objętych próbą, w przypadku niektórych rodzajów produktu, które wywożono do Unii w okresie objętym dochodzeniem, nie prowadzono żadnej sprzedaży krajowej, albo sprzedaż krajowa tego rodzaju produktu stanowiła poniżej 5 % wielkości sprzedaży, a zatem nie była reprezentatywna.
- (43) Następnie Komisja określiła udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w porównaniu z całkowitą sprzedażą niezależnym klientom na rynku krajowym w odniesieniu do każdego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem. Dokonano tego w celu podjęcia decyzji, czy przy obliczaniu wartości normalnej każdego rodzaju produktu Komisja może pominąć nierentowną sprzedaż krajową jako sprzedaż, która nie jest prowadzona w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (44) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu stosowanej przy sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w OD, niezależnie od tego, czy sprzedaż krajowa jest rentowna, czy nie, jeżeli:
- wielkość sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych jednostkowych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (45) Z drugiej strony wartość normalną opiera się na rzeczywistej cenie krajowej danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży krajowej z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży krajowej tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (46) Analiza sprzedaży krajowej trzech objętych próbą eksporterów wykazała, że 17–100 % całej sprzedaży krajowej każdego rodzaju produktu podczas OD przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od średnich ważonych jednostkowych kosztów produkcji. W związku z tym, w zależności od rodzaju produktu, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem sytuacji opisanej w motywie 44 lub jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem w sytuacji opisanej w motywie 45.
- (47) W przypadku gdy dany rodzaj produktu nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach lub w ogóle nie był sprzedawany na rynku krajowym, jak przewidziano w art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, oraz gdy sprzedaż typu produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niewystarczająca, Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (48) Jeżeli chodzi o te rodzaje produktu, w przypadku których nie prowadzono sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym lub była ona niewystarczająca, wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez objętych próbą producentów eksportujących w OD następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) ponoszonych przez objętych próbą producentów eksportujących przy sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
 - średniej ważonej zysku osiąganego przez objętych próbą producentów eksportujących z tytułu sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.

- (49) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, dodano średnie ważone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym. W przypadku rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym dodano średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

3.3. Cena eksportowa

- (50) Producenci eksportujący objęci próbą prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio do niezależnych klientów, albo za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających w charakterze przedsiębiorstw handlowych, jak opisano w motywach 34–37 powyżej.
- (51) Dwóch objętych próbą producentów eksportujących wywoziło produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym ich cena eksportowa została ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem przy jego wywozie do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Trzeci objęty próbą producent eksportujący dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii wyłącznie za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego z siedzibą w Turcji.

3.4. Porównanie

- (52) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (53) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku oraz kosztów dodatkowych, kosztów kredytowych i prowizji.
- (54) Jeden producent eksportujący wywoził produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa z siedzibą w Turcji, działającego jako przedsiębiorstwo handlowe, z którym, jak twierdził, stanowił jeden podmiot gospodarczy. Komisja przypomniała, że zgodnie z orzecznictwem UE z jednym podmiotem gospodarczym mamy do czynienia w przypadku, gdy producent powierza przedsiębiorstwu dystrybucyjnemu realizację zadań, które w normalnych warunkach wchodziłyby w zakres odpowiedzialności wewnętrznego działu sprzedaży, w odniesieniu do swoich produktów, które kontroluje pod względem ekonomicznym. Dochodzenie wykazało jednak, że powiązane przedsiębiorstwo handlowe nie spełniło tych kryteriów, ponieważ nie stanowiło wyłącznego kanału sprzedaży ani wyłącznego kanału sprzedaży eksportowej producenta, który dokonywał wywozu zarówno produktu objętego postępowaniem, jak i innych produktów bezpośrednio na rynki państw trzecich, a także innych produktów do Unii w OD. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (55) W związku z tym w celu ustalenia ceny eksportowej *ex-works* tego producenta eksportującego cenę eksportową dostosowano zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja odliczyła od ceny eksportowej koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, które nie tworzy jednego podmiotu gospodarczego z producentem eksportującym, a także zysk równy zyskowi niepowiązanego importera w Unii ustalony na podstawie informacji zawartych w aktach niniejszego dochodzenia oraz ustaleń poprzedniego dochodzenia dotyczącego przywozu produktów podobnych do produktu objętego dochodzeniem ⁽⁹⁾.
- (56) W trakcie zdalnej kontroli krzyżowej jednego z producentów eksportujących objętych próbą Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo to pominęło istotne informacje dotyczące kosztów transportu poniesionych w związku ze sprzedażą produktu objętego postępowaniem na rynku krajowym. W związku z tym Komisja nie była w stanie ocenić, czy koszty transportu zgłoszone jako dostosowanie do wartości normalnej zostały zgłoszone prawidłowo.
- (57) Pismem z dnia 1 grudnia 2020 r. Komisja poinformowała wymienione przedsiębiorstwo o swoim zamiarze zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do tych kosztów transportu. Komisja poinformowała również rząd Turcji za pośrednictwem noty werbalnej. W dniu 8 grudnia 2020 r. przedsiębiorstwo przedstawiło uwagi i dokumenty potwierdzające, stwierdzając, że Komisja prawidłowo uwzględniła kontrole przeprowadzone w trakcie zdalnej kontroli krzyżowej w poufnej wersji sprawozdania ze zdalnej kontroli krzyżowej udostępnionej przedsiębiorstwu. Przedsiębiorstwo twierdziło jednak, że w sprawozdaniu ze zdalnej kontroli krzyżowej nie odnotowano żadnych wprowadzających w błąd informacji ani odmowy podania jakichkolwiek informacji przez przedsię-

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1795 z dnia 5 października 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy oraz kończące dochodzenie dotyczące przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Serbii (Dz.U. L 258 z 6.10.2017, s. 24), motyw 569.

biorstwo. Ponadto przedsiębiorstwo stwierdziło, że zastosowanie przepisów art. 18 rozporządzenia podstawowego nie było uzasadnione w przedmiotowej sytuacji i przedstawiło szereg argumentów na poparcie tego twierdzenia. W swoich uwagach z dnia 14 grudnia 2020 r. rząd Turcji podniósł podobne argumenty co zainteresowane przedsiębiorstwo i odniósł się do wcześniejszego orzecznictwa WTO w odniesieniu do stosowania art. 18, na poparcie swojej opinii, że w przedmiotowej sprawie kryteria stosowania dostępnych faktów nie zostały spełnione.

- (58) W tym względzie Komisja przypominała, że celem sprawozdania ze zdalnej kontroli krzyżowej jest udokumentowanie wydarzeń i faktów ustalonych w ramach zdalnej kontroli krzyżowej, a nie przedstawianie wniosków. W związku z tym Komisja uznała, że sprawozdanie ze zdalnej kontroli krzyżowej było kompletne, nawet jeśli nie wspomniano w nim, że Komisja uznała niektóre informacje za wprowadzające w błąd. Ponadto dokumenty potwierdzające przedłożone przez przedsiębiorstwo nie zawierały żadnych nowych informacji, które mogłyby znacząco zmienić sytuację. Ponadto przedsiębiorstwo przedstawiło szereg argumentów wyłącznie w poufnej wersji swoich uwag, ponieważ argumenty te dotyczyły poufnych informacji dotyczących przedsiębiorstwa. Argumenty te zostały uwzględnione w ujawnieniu odnoszącym się do danego przedsiębiorstwa.
- (59) Żadna z informacji lub argumentów przedstawionych przez przedsiębiorstwo lub rząd Turcji, jak wspomniano w motywie 57 powyżej, nie miała takiego charakteru, aby zmienić decyzję Komisji. W związku z tym Komisja potwierdziła swój zamiar traktowania na tymczasowym etapie dochodzenia informacji dotyczących kosztów transportu poniesionych przez przedsiębiorstwo w związku ze sprzedażą krajową produktu objętego dochodzeniem zgodnie z przepisami art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (60) Dwaj objęci próbą producenci eksportujący wystąpili o dostosowanie z tytułu zwrotu ceł na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, twierdząc, że istnienie systemu zwrotu ceł od niektórych materiałów do produkcji w państwie, którego dotyczy postępowanie, oznacza, że w odróżnieniu od sprzedaży eksportowej w skład cen całej ich sprzedaży krajowej wchodzi podatek pośredni.
- (61) Skarżący przedstawił uwagi, w których sprzeciwił się temu argumentowi.
- (62) Turcja stosuje cło przywozowe w odniesieniu do płyt i złomu stalowego, które są komponentem do produkcji HFRS. Jednakże w ramach procedury uszlachetniania czynnego producenci krajowi są zwolnieni z płacenia takiego cła, jeżeli przywożone płyty/złom stalowy są wykorzystywane do wytwarzania produktów końcowych, które są ostatecznie wywożone. Dwóch eksporterów objętych próbą twierdziło, że kwota ceł, które musieliby zapłacić w przypadku sprzedaży gotowych HFRS na rynku krajowym zamiast na wywóz, powinna zostać uwzględniona do celów obiektywnego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej.
- (63) W dochodzeniu wykazano jednak, że żaden z dwóch objętych próbą eksporterów nie zapłacił żadnych należności celnych przywozowych w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ wypełnili oni zobowiązania do wywozu związane z każdym zezwoleniem na stosowanie procedury uszlachetniania czynnego, a zatem wnioskowane dostosowanie z tytułu zwrotu opłat przywozowych stanowiło jedynie teoretyczny koszt. Z tego powodu argument uznano za bezpodstawny i w związku z tym go odrzucono.
- (64) Dwóch objętych próbą producentów eksportujących zwróciło się do Komisji o zastosowanie metody miesięcznej lub kwartalnej w celu ustalenia ich indywidualnych marginesów dumpingu. Argumentowali, że takie podejście jest uzasadnione z dwóch głównych powodów: (i) wahania kosztów produkcji, oraz (ii) deprecjacji liry tureckiej w okresie objętym dochodzeniem.
- (65) Jeżeli chodzi o pierwszy argument, oba przedsiębiorstwa twierdziły, że w okresie objętym dochodzeniem występowały znaczne wahania cen surowców, co z kolei spowodowało znaczne różnice w ich miesięcznych/kwartalnych kosztach produkcji. W związku z tym obliczenie ich marginesu dumpingu w oparciu o standardową średnią roczną prowadziłoby do tego, że sprzedaż krajowa na początku i pod koniec okresu objętego dochodzeniem przynosiłaby straty, nawet jeśli przekraczałaby rzeczywiste koszty.
- (66) Jeżeli chodzi o drugi argument, oba przedsiębiorstwa twierdziły, że okres objęty dochodzeniem charakteryzował się znacznymi wahaniami stopy inflacji w Turcji, szczególnie w pierwszej połowie okresu, oraz że lira turecka uległa w okresie objętym dochodzeniem znacznej dewaluacji.

- (67) Skarżący przedstawił uwagi, twierdząc, że wniosek o miesięczne lub kwartalne obliczenie dumpingu nie jest uzasadniony w niniejszym przypadku. W odniesieniu do wahań kosztów utrzymywał on, że zmiana kwartalnych kosztów produkcji nie była znacząca, ponieważ wszystkie koszty w pierwszym, trzecim i czwartym kwartale mieściły się w przedziale 10 %, a ponadto wahania kosztów stanowią część normalnej działalności gospodarczej. Jeżeli chodzi o poziom inflacji w Turcji, skarżący twierdził, że oba przedsiębiorstwa uwzględniły inflację jedynie z pierwszej połowy okresu objętego dochodzeniem, podczas gdy średnia stopa inflacji w Turcji w 2019 r. (tj. w OD) wynosiła 15 %, co nie może być zdefiniowane jako „hiperinflacja” i nie uzasadnia obliczania dumpingu w skali miesięcznej lub kwartalnej.
- (68) Komisja zbadała te argumenty przedstawione przez producentów eksportujących i ustaliła, że: (i) wahania miesięcznych/kwartalnych kosztów produkcji dotyczyły głównie jednego kwartału okresu objętego dochodzeniem, podczas gdy sprzedaż produktu objętego postępowaniem trwała przez cały okres objęty dochodzeniem, oraz że całkowite wahania kosztów nie były na tyle znaczące, aby uzasadnić obliczanie dumpingu w skali kwartalnej; (ii) średnia stopa inflacji (15 % ⁽¹⁰⁾) i dewaluacja liry tureckiej (poniżej 20 % głównie w drugim kwartale ⁽¹¹⁾) w okresie objętym dochodzeniem nie były na tyle wysokie, aby uzasadnić odejście od konsekwentnej praktyki Komisji w zakresie obliczania marginesu dumpingu w skali rocznej. W związku z tym wniosek o obliczanie dumpingu w skali miesięcznej lub kwartalnej został odrzucony.

3.5. Marginesy dumpingu

- (69) W odniesieniu do objętych próbą producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (70) Na tej podstawie tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny kosztu, ubezpieczenia i frachtu („ceny CIF”) na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,8 %
Grupa Erdemir — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. – İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,4 %
Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,6 %

- (71) W odniesieniu do dwóch współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym margines ten określono na podstawie marginesów ustalonych dla trzech objętych próbą producentów eksportujących.
- (72) Na tej podstawie tymczasowy margines dumpingu współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą – Ağır Haddecilik A.Ş. oraz Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş – ustalono na poziomie 5,9 %.
- (73) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w Turcji Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznej wielkości wywozu – określonej w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu – z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii.

⁽¹⁰⁾ Artykuł dostępny pod adresem: <https://data.worldbank.org/indicator/FP.CPI.TOTL.ZG?end=2019&locations=TR&start=1960&view=chart> (ostatnie wyświetlenie w dniu 11 grudnia 2020 r.).

⁽¹¹⁾ Artykuł dostępny pod adresem: https://www.ecb.europa.eu/stats/policy_and_exchange_rates/euro_reference_exchange_rates/html/eurofxref-graph-try.en.html (ostatnie wyświetlenie w dniu 11 grudnia 2020 r.).

- (74) Poziom współpracy w niniejszej sprawie jest wysoki, ponieważ przywóz współpracujących producentów eksportujących odpowiadał ok. 87 % łącznego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym Komisja postanowiła ustalić rezydualny margines dumpingu na poziomie objętego próbą producenta eksportującego, który miał najwyższy margines dumpingu.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (75) W okresie objętym dochodzeniem produkt podobny wytwarzało w Unii 22 znanych producentów należących do 14 grup. Przedsiębiorstwa te stanowią zatem „przemysł Unii” w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (76) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna, w tym produkcja na rynek sprzedaży wewnętrznej, w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 74,6 mln ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, a mianowicie poddanych zdalnej kontroli krzyżowej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach otrzymanych od stowarzyszenia Eurofer oraz producentów unijnych objętych próbą.
- (77) Jak wskazano w motywie 8, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za ok. 34 % całkowitej produkcji unijnej produktu podobnego.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (78) W celu ustalenia, czy przemysł Unii doznał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i różnych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu unijnego Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny (dla rynku sprzedaży wewnętrznej oraz dla rynku sprzedaży innej niż sprzedaż wewnętrzna) powinno być uwzględnione w analizie.
- (79) Przemysł Unii jest w znacznym stopniu zintegrowany pionowo. HRFS uznaje się za bezpośredni materiał do produkcji różnych produktów rynku niższego szczebla tworzących wartość dodaną, mianowicie produktów walcowanych na zimno. Komisja ustaliła, że 52 % całkowitej produkcji producentów unijnych było przeznaczone na użytek własny.
- (80) Podział na sprzedaż wewnętrzną i sprzedaż na wolnym rynku jest istotny przy analizie szkody w tym przypadku. Na rynku sprzedaży wewnętrznej produkt objęty postępowaniem uznaje się za podstawowy materiał do produkcji różnych produktów rynku niższego szczebla tworzących wartość dodaną, a ceny transferowe ustala się w ramach grup zgodnie z różnymi politykami cenowymi. Natomiast produkcja przeznaczona na sprzedaż na wolnym rynku pozostaje w bezpośredniej konkurencji z przywozem produktu objętego postępowaniem, przy czym ceny sprzedaży są cenami wolnorynkowymi.
- (81) Aby przedstawić możliwie najbardziej kompletny obraz przemysłu Unii, Komisja uzyskała dane dotyczące całej działalności związanej z HRFS i określiła, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny, czy do sprzedaży na wolnym rynku.
- (82) Komisja oddzielnie przeanalizowała dane dotyczące wolnego rynku i dane dotyczące rynków sprzedaży wewnętrznej oraz zbadała niektóre wskaźniki ekonomiczne dotyczące przemysłu Unii na podstawie danych dotyczących wolnego rynku. Te wskaźniki to: wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży na rynku unijnym; udział w rynku; wzrost gospodarczy; wielkość i ceny wywozu; rentowność; zwrot z inwestycji; oraz przepływy środków pieniężnych. Tam, gdzie było to możliwe i zasadne, ustalenia te zostały następnie porównane z danymi dotyczącymi rynku sprzedaży wewnętrznej, tak aby uzyskać pełny obraz sytuacji przemysłu Unii.
- (83) Inne wskaźniki ekonomiczne można było jednak wymiennie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności przemysłu Unii związanej z HRFS, w tym na użytek własny. Są to: produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, inwestycje, zapasy, zatrudnienie, wydajność, wynagrodzenia i zdolność do pozyskania kapitału. Są one zależne od całej działalności, niezależnie od tego, czy produkcja jest przeznaczona na użytek własny, czy też do sprzedaży na wolnym rynku.

4.3. Konsumpcja w Unii

4.3.1. Konsumpcja w Unii na wolnym rynku

- (84) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie: a) danych stowarzyszenia Eurofer dotyczących sprzedaży produktu podobnego przez przemysł Unii niepowiązanym klientom w Unii, sprawdzonych przez porównanie z wielkością sprzedaży zgłoszoną przez producentów unijnych objętych próbą oraz b) przywozu produktu objętego dochodzeniem z wszystkich państw trzecich, według danych Eurostatu.
- (85) Konsumpcja w Unii na wolnym rynku kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii na wolnym rynku (w tonach)

	2016	2017	2018	OD
Konsumpcja w Unii na wolnym rynku	35 507 255	34 704 015	36 593 172	35 157 748
Wskaźnik	100	98	103	99

Źródło: Eurofer, producenci unijni objęci próbą i Eurostat.

- (86) W latach 2016–2018 konsumpcja na wolnym rynku wzrosła o 3 %, ale następnie spadła. Konsumpcja łączna na wolnym rynku w okresie badanym spadła o 1 %.

4.3.2. Konsumpcja własna na rynku Unii

- (87) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji własnej w Unii na podstawie ilości produktu wykorzystywanych na użytek własny przez wszystkich znanych producentów w Unii. Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie obrazujące unijną konsumpcję własną w okresie badanym:

Tabela 2

Konsumpcja własna na rynku Unii (w tonach)

	2016	2017	2018	OD
Konsumpcja własna w Unii	45 706 179	46 957 017	46 552 480	42 675 368
Wskaźnik	100	103	102	93

Źródło: Eurofer i producenci unijni objęci próbą.

- (88) Konsumpcja własna nieznacznie rosła do 2018 r., po czym spadła. Całkowita konsumpcja własna zmalała o 7 punktów procentowych w okresie badanym.

4.3.3. Konsumpcja łączna

- (89) Całkowita konsumpcja (suma konsumpcji własnej i konsumpcji na wolnym rynku) kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 3

Całkowita konsumpcja (własna i na wolnym rynku) (w tonach)

	2016	2017	2018	OD
Całkowita konsumpcja w Unii	81 213 434	81 661 032	83 145 652	77 833 116

Wskaźnik	100	101	102	96
----------	-----	-----	-----	----

Źródło: Eurofer, producenci unijni objęci próbą i Eurostat.

- (90) Z powyższej tabeli wynika, że konsumpcja łączna wzrosła nieznacznie w latach 2017 i 2018, ale zmalała o 4 % w porównaniu z 2016 r. Konsumpcja własna stanowiła prawie 55 % całkowitej konsumpcji w okresie objętym dochodzeniem.

4.4. Przywóz z Turcji

4.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z Turcji

- (91) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział w rynku przywozu został ustalony poprzez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii na wolnym rynku.
- (92) Przywóz z Turcji kształtował się w następujący sposób:

Tabela 4

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2016	2017	2018	OD
Wielkość przywozu z Turcji (w tonach)	999 732	1 836 513	2 830 548	2 843 116
Wskaźnik	100	184	283	284
Udział rynku w odniesieniu do wolnego rynku	2,8 %	5,3 %	7,7 %	8,1 %
Wskaźnik	100	188	275	287

Źródło: Eurofer, producenci unijni objęci próbą i Eurostat.

- (93) Przywóz z Turcji wzrósł o 184 % w okresie badanym, niemal trzykrotnie powiększając jego udział w wolnym rynku, który wzrósł z 2,8 % w 2016 r. do 8,1 % w okresie objętym dochodzeniem.

4.4.2. Ceny przywozu z Turcji oraz podcięcie cenowe

- (94) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu. Średnia ważona cena przywozu z Turcji kształtowała się następująco:

Tabela 5

Ceny importowe (EUR/t)

	2016	2017	2018	OD
Turcja	363	490	539	493
Wskaźnik	100	135	148	136

Źródło: Eurostat.

- (95) W okresie objętym dochodzeniem średnie ceny przywozu z Turcji wzrosły z 363 EUR/t w 2016 r. do 493 EUR/t, co stanowiło wzrost o 36 %. Średnia cena przywozu wyraźnie wzrosła w 2017 r., ale również w 2018 r. z powodu znacznego wzrostu cen głównych surowców, w szczególności złomu, ale także rudy żelaza i koksu. Odzwierciedlona w tabeli 10 różnica między cenami przywozu towarów po cenach dumpingowych a cenami przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem była znaczna (7,5 %).

- (96) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętych próbą współpracujących tureckich producentów na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie, oraz
 - odpowiednich średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*.
- (97) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie potrzeby odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem.
- (98) Na podstawie powyższego przywóz towarów po cenach dumpingowych prowadzony przez objętych próbą producentów eksportujących wykazał średnie ważne marginesy podjęcia cenowego wynoszące od 1,3 do 2,9 %. Większość HFRS jest bardzo wrażliwa na ceny, a konkurencja opiera się w dużej mierze na cenie. Ponadto ceny są znane na rynku, a jeden producent objęty próbą zadeklarował w trakcie zdalnej kontroli krzyżowej, że niewielka różnica cen spowoduje zmianę dostawców przez nabywcę. W tym kontekście marginesy podjęcia cenowego uznaje się za znaczne.

4.5. Warunki ekonomiczne przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (99) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na dany przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich istotnych czynników ekonomicznych i wskaźników oddziałujących na stan tego przemysłu w okresie badanym.
- (100) Jak wspomniano w motywie 8, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrwykową.
- (101) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w odpowiedziach Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczących wszystkich producentów unijnych, porównanych w razie potrzeby z odpowiedziami na pytania zawarte w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu od trzech producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez trzech objętych próbą producentów unijnych. Oba zbiory danych poddano zdalnej kontroli krzyżowej i uznano za reprezentatywne dla warunków ekonomicznych przemysłu Unii.
- (102) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (103) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.
- (104) Skarżący zwrócił się do Komisji o rozpoczęcie oceny tendencji w zakresie szkody od 2017 r., uzasadniając to tym, że 2016 r. (pierwszy rok okresu badanego w niniejszym dochodzeniu) był „rokiem niereprezentatywnym”, ponieważ stwierdzono, że przemysł Unii poniósł szkodę w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych i subsydiowanych z szeregu źródeł. W następstwie dochodzenia obejmującego pierwsze półrocze 2016 r. w październiku

2017 r. nałożono ostateczne środki antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy ⁽¹²⁾. Ponadto środki antydumpingowe i cła wyrównawcze zostały nałożone na Chiny odpowiednio w kwietniu i czerwcu 2017 r. ⁽¹³⁾ Komisja postanowiła przedstawić dane na tym etapie zgodnie ze swoją normalną praktyką i w związku z tym uwzględniła rok 2016. Komisja zauważa jednak, że ocenę zmian wskaźników szkody dokonano, mając na uwadze, że przywóz towarów po cenach dumpingowych i subsydiowanych w istocie nadal wywierały wpływ na sytuację przemysłu Unii 2016 r., a po nałożeniu ostatecznych środków antydumpingowych i wyrównawczych na ten przywóz w 2017 r. odnotowano wyraźną poprawę.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (105) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2016	2017	2018	OD
Wielkość produkcji (w tonach)	77 715 486	80 720 236	79 489 096	74 635 884
Wskaźnik	100	104	102	96
Moce produkcyjne (w tonach)	92 948 209	94 639 237	95 741 308	96 051 969
Wskaźnik	100	102	103	103
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	84 %	85 %	83 %	78 %
Wskaźnik	100	102	99	93

Źródło: Eurofer, producenci unijni objęci próbą i Eurostat.

- (106) W okresie badanym wielkość produkcji przemysłu Unii spadła o około 4 %, czyli około 3 mln ton, natomiast moce produkcyjne wzrosły o mniej więcej o tę samą wielkość (3 %). W rezultacie wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 7 %, (z 84 % w 2016 r. do 78 % w okresie objętym dochodzeniem).
- (107) Wykorzystanie mocy produkcyjnych dotyczy ogólnie HFRS, w tym produkcji na użytek własny. Wzrost produkcji i mocy produkcyjnych w latach 2016–2017 odzwierciedla poprawę warunków rynku unijnego w wyniku wprowadzenia środków antydumpingowych wobec przywozu z Ukrainy, Rosji, Iranu i Brazylii. W drugiej części okresu badanego wzrost mocy produkcyjnych wynika raczej ze zwiększenia wydajności i eliminacji wąskich gardeł.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1795 z dnia 5 października 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy oraz kończące dochodzenie dotyczące przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Serbii (Dz.U. L 258 z 6.10.2017, s. 24).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 z dnia 5 kwietnia 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 92 z 6.4.2017, s. 68); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17).

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(108) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii i jego udział w wolnym rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży na wolnym rynku i jej udział w tym rynku

	2016	2017	2018	OD
Sprzedaż przemysłu Unii (w tonach)	27 017 986	27 811 745	28 438 028	27 670 198
Wskaźnik	100	103	105	102
Udział w rynku	76,1 %	80,1 %	77,7 %	78,7 %
Wskaźnik	100	105	102	103

Źródło: Eurofer, producenci unijni objęci próbą i Eurostat.

(109) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na wolnym rynku wzrosła o 2 % w okresie badanym, a jego udział w rynku o 3 %, z 76,1 % w 2016 r. do 78,7 % w okresie objętym dochodzeniem. Wzrost udziału w rynku między 2018 r. a 2019 r. (okres objęty dochodzeniem) wynika z faktu, że podczas gdy całkowita wielkość wolnego rynku zmniejszyła się, znaczna liczba transakcji wcześniej uznanych za transakcje na rynku sprzedaży wewnętrznej stała się transakcjami na wolnym rynku ze względu na wycofanie się z inwestycji, o którym mowa w motywie 150. W związku z tym, jak wspomniano w motywie 111, sprzedaż na rynku sprzedaży wewnętrznej zmniejszyła się, natomiast udział w rynku producentów unijnych na wolnym rynku wzrósł ze względu na zmianę struktury producentów unijnych.

(110) Wielkość produkcji przemysłu Unii na użytek własny i jego udział w rynku unijnym kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Wielkość produkcji na użytek własny i jej udział w rynku

	2016	2017	2018	OD
Wielkość produkcji na użytek własny w Unii (w tonach)	45 706 179	46 957 017	46 552 480	42 675 368
Wskaźnik	100	103	102	93
Łączna produkcja przemysłu Unii (w tonach)	77 715 486	80 720 236	79 489 096	74 635 884
Wskaźnik	100	104	102	96
Udział rynku sprzedaży wewnętrznej w całkowitej produkcji unijnej	59 %	58 %	59 %	57 %
Wskaźnik	100	99	100	97

Źródło: Eurofer, producenci unijni objęci próbą i Eurostat.

(111) Wielkość rynku sprzedaży wewnętrznej przemysłu Unii (na którą składają się HRFS zatrzymywane przez przemysł Unii na potrzeby dalszego wykorzystania) w Unii w okresie badanym zmalała o około 7 %, co odpowiadała około 3 mln ton. Udział przemysłu unijnego w rynku sprzedaży wewnętrznej (wyrażony jako odsetek całkowitej produkcji unijnej) zmniejszył się o 3 % w okresie objętym dochodzeniem (z 59 % do 57 %). Przyczynił się do tego spadek popytu na produkty rynku niższego szczebla i sprzedaży linii produkcyjnych wykorzystywanych do produkcji produktu objętego dochodzeniem (zob. motyw 150).

4.5.2.3. Wzrost

- (112) Powyższe dane liczbowe dotyczące produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku wykazują silną tendencję spadkową od 2017 r. w kontekście niewielkiego wzrostu konsumpcji na wolnym rynku w tym samym okresie. Przemysł unijny odnotował jedynie niewielki wzrost w roku 2016, w którym stwierdzono szkodę w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych z innych państw i który został uznany za punkt wyjścia.

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (113) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zatrudnienie i wydajność

	2016	2017	2018	OD
Liczba pracowników	39 144	43 963	40 299	39 178
Wskaźnik	100	112	103	100
Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	1 985	1 836	1 973	1 905
Wskaźnik	100	92	99	96

Źródło: Eurofer i producenci unijni objęci próbą.

- (114) Poziom zatrudnienia w przemyśle Unii związanego z produkcją HRFS w okresie badanym był zmienny, jednak ogólnie pozostawał stabilny. W związku ze spadkiem produkcji wydajność siły roboczej przemysłu Unii, mierzona w tonach na pracownika rocznie, spadła w okresie badanym o 4 %.

4.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (115) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z Turcji.
- (116) HRFS były już przedmiotem dochodzeń antydumpingowych. W 2016 r. przemysł unijny nadal odczuwał negatywny wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy. W październiku 2017 r. nałożono ostateczne środki antydumpingowe na przywóz z tych państw ⁽¹⁴⁾. W kwietniu 2017 r. na przywóz towarów z Chin nałożone zostały środki antydumpingowe, a następnie w czerwcu 2017 r. cła wyrównawcze ⁽¹⁵⁾.
- (117) Jak wspomniano w motywie 104, w 2016 r. wspomniane praktyki dumpingowe nadal miały wpływ na sytuację przemysłu unijnego; oznaki poprawy odnotowano natomiast po nałożeniu w 2017 r. ostatecznych środków antydumpingowych na przedmiotowy przywóz. Jeżeli chodzi o pozostałą część okresu badanego, sytuacja ulegała dalszej poprawie, m.in. w związku z wyższymi poziomami rentowności (jak wykazano poniżej), ale w 2019 r. poprawa ta ustała.

⁽¹⁴⁾ Zob. przypis 13.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 z dnia 5 kwietnia 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 92 z 6.4.2017, s. 68); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (DZ.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17).

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (118) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Ceny sprzedaży i koszt produkcji w Unii

	2016	2017	2018	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na wolnym rynku (EUR/t)	391	531	574	533
Wskaźnik	100	136	147	136
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	413	497	540	560
Wskaźnik	100	121	131	136

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (119) W 2017 r. odnotowano istotny wzrost (w porównaniu z 2016 r.) średnich jednostkowych cen sprzedaży. O ile faktycznie w 2016 r. ceny sprzedaży w Unii były silnie tłumione ⁽¹⁶⁾ przez masowy przywóz towarów po cenach dumpingowych z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy, w 2017 r. przemysł Unii był w stanie przywrócić normalne poziomy swoich cen sprzedaży po nałożeniu środków antydumpingowych na wspomniany przywóz ⁽¹⁷⁾. Jeżeli chodzi o ceny sprzedaży w 2017 i 2018 r., odnotowano gwałtowny wzrost kosztów surowców, w szczególności rudy żelaza i koksu, co spowodowało bardzo znaczący wzrost kosztów produkcji przemysłu Unii w 2018 r., tj. o 31 % w porównaniu z rokiem 2016.
- (120) W okresie objętym dochodzeniem ceny sprzedaży przemysłu unijnego spadły jednak o ponad 7 %, z 574 EUR/t w 2018 r. do 533 EUR/tonę, natomiast koszty produkcji wzrosły o 3,7 %, z 540 EUR/t w 2018 r. do 560 EUR za tonę w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym, podczas gdy w latach 2017 i 2018 przemysł unijny był w stanie przenieść wzrost kosztów na swoich klientów i zachować rentowność, nie było to już możliwe w okresie objętym dochodzeniem.
- (121) Ponieważ większość produktu objętego postępowaniem jest bardzo wrażliwa pod względem ceny, producenci unijni musieli dostosować się do mocno obniżonych cen oferowanych na rynkach przez tureckich producentów eksportujących, a co za tym idzie obniżyć istotnie ceny sprzedaży pomimo rosnących kosztów, aby utrzymać poziom wykorzystania mocy produkcyjnych oraz udziały w rynku.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (122) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Średnie koszty pracy na pracownika

	2016	2017	2018	OD
(w EUR)	74 295	78 101	79 241	83 187
Wskaźnik	100	106	107	112

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

⁽¹⁶⁾ Zob. m.in. tabela 7 i motyw 339 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1795 z dnia 5 października 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy oraz kończące dochodzenie dotyczące przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Serbii (Dz. U. L 258 z 6.10.2017, s. 24).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1795 (zob. przypis 4 powyżej).

- (123) W okresie badanym średni koszt pracy na jednego pracownika zwiększył się o 12 %. Pokazuje to, że producenci unijni nie byli w stanie obniżyć kosztów pracy pomimo pogarszającej się sytuacji na rynku w okresie objętym dochodzeniem.

4.5.3.3. Zapasy

- (124) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Zapasy

	2016	2017	2018	OD
Stan zapasów na koniec okresu badanego (tony)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
Wskaźnik	100	117	82	84
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	5,1 %	5,7 %	4,2 %	4,4 %
Wskaźnik	100	110	81	85

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (125) W okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 16 %. Większość rodzajów produktu podobnego jest wytwarzanych przez przemysł Unii na konkretne zamówienia od użytkowników. Zapasy nie są zatem uznawane za istotny wskaźnik szkody w tym przypadku. Potwierdza to także analiza zmian stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartości procentowej produkcji. Jak przedstawiono w powyższej tabeli, wskaźnik ten w okresie badanym był stosunkowo stabilny i utrzymywał się na poziomie około 5 % wielkości produkcji.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (126) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producentów unijnych objętych próbą w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 13

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2016	2017	2018	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	-3,6 %	6,8 %	6,8 %	-6,0 %
Wskaźnik	-100	190	190	-170
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	-140 233 455	441 133 402	621 258 785	-308 384 431
Wskaźnik	-100	315	443	-220
Inwestycje (EUR)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
Wskaźnik	100	162	146	108
Zwrot z inwestycji	-3,1 %	9,7 %	10,2 %	-13,0 %
Wskaźnik	-100	317	331	-424

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (127) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (128) Rentowność wykazywała tendencję spadkową w okresie badanym, pomimo początkowego wzrostu zysków osiągniętych w latach 2017 i 2018. Jak wyjaśniono w motywie 120, ceny sprzedaży przemysłu unijnego spadły w okresie objętym dochodzeniem, podczas gdy jego koszty produkcji stale rosły. W okresie objętym dochodzeniem cena sprzedaży przemysłu unijnego faktycznie spadła do poziomu poniżej kosztów produkcji. Rentowność spadła z 6,8 % w 2018 r. do -6 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (129) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Zmiany przepływów środków pieniężnych netto kształtowały się w dużej mierze podobnie jak rentowność i zwrot z inwestycji. Były dodatnie w latach 2017–2018, osiągając szczyt w 2018 r., po czym stały się ujemne w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to rentowność była na najniższym poziomie w okresie badanym. Spadek zysków ograniczał zdolność do pozyskania kapitału.
- (130) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku (lub straty) do wartości księgowej netto inwestycji. Charakteryzował się on taką samą tendencją co rentowność.
- (131) Poziom rocznych inwestycji wzrósł w okresie badanym o 8 %, ale w 2019 r. spadł do poziomu nieznacznie wyższego niż w 2016 r. Zasadniczo inwestycje te miały na celu jedynie utrzymanie istniejących mocy produkcyjnych i odpowiednią wymianę niezbędnych aktywów produkcyjnych. Dokonano również istotnych inwestycji związanych ze zdrowiem, bezpieczeństwem i kwestiami środowiskowymi.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (132) Chociaż konsumpcja na wolnym rynku nieznacznie spadła w okresie badanym (-1 %), wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na wolnym rynku wzrosła o 2 %, a jego udział w wolnym rynku wzrósł z 76,1 % do 78,7 %. Tę niewielką poprawę pod względem wielkości sprzedaży i udziału w rynku można jednak zaobserwować jedynie w porównaniu z 2016 r., kiedy to przemysł unijny ponosił szkodę w wyniku dumpingu spowodowanego przywozem z innych państw. Należy również zauważyć, że wycofanie się z inwestycji, o którym mowa w motywie 150, pociągnęło za sobą nieznaczny wzrost sprzedaży na wolnym rynku. W okresie badanym produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu unijnego zmniejszyły się jednak odpowiednio o 4 % i 7 %. W latach 2018-2019 nastąpił większy spadek produkcji i wykorzystania mocy produkcyjnych, a sprzedaż na wolnym rynku również spadła. Od 2017 r. sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się w związku z objęciem nieuczciwego przywozu środkami antydumpingowymi i antysubsydyjnymi, ale w okresie objętym dochodzeniem uległa pogorszeniu.
- (133) Koszty produkcji przemysłu Unii wzrosły znacznie w okresie badanym (+36 %), głównie z powodu silnego wzrostu cen surowców.
- (134) Ceny sprzedaży przemysłu Unii wzrosły bardziej niż koszty w roku 2017 i 2018, co pozwoliło producentom unijnym odrobić straty po poprzednich praktykach dumpingowych i osiągnąć rentowność na poziomie 6,8 %. Między 2018 r. a okresem objętym dochodzeniem przemysł Unii obniżył jednak swoje ceny sprzedaży średnio o 7 % pomimo rosnących kosztów (+4 %). Miało to druzgocący wpływ na rentowność przemysłu Unii, która spadła z +6,8 % w 2018 r. do -6 % w 2019 r.
- (135) Inne wskaźniki finansowe (przepływy środków pieniężnych, zwrot z inwestycji) kształtowały się według podobnej tendencji, szczególnie w okresie objętym dochodzeniem, w związku z czym poziom inwestycji odnotował znaczący spadek w tym okresie w porównaniu z latami poprzednimi.
- (136) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (137) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała powyżej, czy przywóz po cenach dumpingowych z Turcji, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla

przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z Turcji, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: przywóz z państw trzecich, wyniki wywozu przemysłu Unii, konsumpcja własna, ewolucja popytu oraz ceny surowców.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (138) Przywóz z Turcji wzrósł prawie trzykrotnie w okresie badanym, z około 1 000 000 ton w 2016 r., co odpowiadało udziałowi w rynku na poziomie 2,8 %, do 2 843 000 ton w okresie objętym dochodzeniem, co odpowiadało udziałowi w rynku na poziomie 8,1 % (zob. tabela 4). Ten rosnący przywóz był dokonywany po cenach niższych niż ceny przemysłu unijnego w całym okresie badanym. Sytuacja ta miała znaczny wpływ na przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem; w kontekście rosnących kosztów i presji cenowej wywieranej przez turecki przywóz dokonywany po cenach dumpingowych musiał on obniżyć swoje ceny sprzedaży, co doprowadziło do bardzo silnego spadku rentowności z +6,8 % do znacznych strat (-6 % rentowności), a w konsekwencji do pogorszenia wskaźników finansowych.
- (139) Szereg stron twierdziło, że nie istnieje korelacja między przywozem towarów z Turcji a szkodą poniesioną przez skarżących. Komisja odrzuciła ten argument. Komisja przyznała, że w roku 2017 i 2018 przemysł Unii, wykorzystując względnie dobra sytuacja na rynku oraz środki ochrony handlu nałożone niedawno na pięć wspomnianych państw, mógł osiągnąć zyski pomimo rosnącej wielkości przywozu z Turcji po niskich cenach. W 2019 r. przemysł unijny był jednak zmuszony do stosowania cen znacznie poniżej kosztów, aby utrzymać swój udział w rynku w kontekście spadku cen spowodowanego przywozem z Turcji po niższych cenach w porównaniu z 2018 r. Istnieje zatem wyraźna korelacja między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (140) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 14

Przywóz z państw trzecich

Państwo		rok	rok	rok	OD
Federacja Rosyjska	Wielkość (w tonach)	2 026 321	744 941	1 618 946	1 407 644
	Wskaźnik	100	37	80	69
	Udział w rynku	5,7 %	2,1 %	4,4 %	4,0 %
	Wskaźnik	100	38	78	70
	Średnia cena (EUR/t)	336	468	497	445
	Wskaźnik	100	139	148	132
Serbia	Wielkość (w tonach)	348 619	465 158	733 711	860 952
	Wskaźnik	100	133	210	247
	Udział w rynku	1,0 %	1,3 %	2,0 %	2,4 %
	Wskaźnik	100	137	204	249
	Średnia cena (EUR/t)	386	498	547	479
	Wskaźnik	100	129	142	124

Indie	Wielkość (w tonach)	443 493	1 121 530	918 334	847 592
	Wskaźnik	100	253	207	191
	Udział w rynku	1,2 %	3,2 %	2,5 %	2,4 %
	Wskaźnik	100	259	201	193
	Średnia cena (EUR/t)	404	493	533	464
	Wskaźnik	100	122	132	115
Brazylia	Wielkość (w tonach)	657 682	370 567	266 870	114 142
	Wskaźnik	100	56	41	17
	Udział w rynku	1,9 %	1,1 %	0,7 %	0,3 %
	Wskaźnik	100	58	39	18
	Średnia cena (EUR/t)	363	494	531	485
	Wskaźnik	100	136	146	134
Ukraina	Wielkość (w tonach)	1 080 094	609 792	131 958	106 866
	Wskaźnik	100	56	12	10
	Udział w rynku	3,0 %	1,8 %	0,4 %	0,3 %
	Wskaźnik	100	58	12	10
	Średnia cena (EUR/t)	331	466	472	424
	Wskaźnik	100	141	142	128
Iran	Wielkość (w tonach)	928 896	76 707	56 026	3 377
	Wskaźnik	100	8	6	0
	Udział w rynku	2,6 %	0,2 %	0,2 %	0,0 %
	Wskaźnik	100	80	6	0
	Średnia cena (EUR/t)	305	428	489	504
	Wskaźnik	100	140	160	165
Chiny	Wielkość (w tonach)	1 031 310	8 511	636	538
	Wskaźnik	100	1	0	0
	Udział w rynku	2,9 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
	Wskaźnik (EUR/t)	100	1	0	0
	Średnia cena	325	678	3 503	3 189
	Wskaźnik	100	209	1 078	981
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	973 121	1 658 551	1 598 115	1 303 324
	Wskaźnik	100	170	164	134
	Udział w rynku	2,7 %	4,8 %	4,4 %	3,7 %
	Wskaźnik	100	174	159	135
	Średnia cena (EUR/t)	385	495	562	526
	Wskaźnik	100	129	146	136

Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem Turcji	Wielkość (w tonach)	7 489 536	5 055 756	5 324 596	4 644 434
	Wskaźnik	100	68	71	62
	Udział w rynku	21,1 %	14,6 %	14,6 %	13,2 %
	Wskaźnik	100	69	69	63
	Średnia cena (EUR/t)	345	487	531	478
	Wskaźnik	100	141	154	139

Źródło: Eurostat.

- (141) W okresie badanym udział przywozu w rynku ze wszystkich innych państw spadł z 21,1 % do 13,2 %. Ogólny spadek przywozu z państw innych niż Turcja jest spowodowany głównie wprowadzeniem środków ochrony handlu przeciwko przywozowi towarów z Chin, Brazylii, Iranu, Ukrainy i Rosji w 2017 r. Zakres środków wynosi 8,1 % – 35,9 % w przypadku Chin (cła antydumpingowe i cła wyrównawcze łącznie) oraz 17,6 – 96,5 EUR/t w przypadku pozostałych czterech państw. Ceny w tabeli powyżej nie obejmują takich cel antydumpingowych i wyrównawczych.
- (142) Oprócz Turcji głównymi państwami wywozu w okresie objętym dochodzeniem były Rosja (objęta cłami antydumpingowymi), Serbia i Indie.
- (143) W okresie objętym dochodzeniem przywóz z Rosji wynosił mniej niż połowę przywozu z Turcji. Ponadto ceny przywozu z Rosji, po dodaniu cła antydumpingowego mającego zastosowanie do tego przywozu, były wyższe niż ceny przywozu z Turcji, choć czasami niższe niż ceny sprzedaży producentów unijnych. W związku z tym wielkość presji wywieranej przez przywóz z Rosji, biorąc pod uwagę jego udział w rynku, nie mogła wywierać presji na producentów unijnych w takim samym stopniu jak przywóz po cenach dumpingowych z Turcji.
- (144) Łączny udział w rynku przywozu z Serbii i Indii wynosił 4,8 % w okresie objętym dochodzeniem (60 % udziału w rynku Turcji). Przywóz z Serbii wzrósł o 147 % w okresie badanym, natomiast przywóz z Indii wzrósł w 2017 r., ale od tego czasu zmalał o 25 %. Średnie ceny przywozu z Serbii i Indii kształtowały się poniżej średnich cen przywozu z Turcji, jednak nie można wyciągnąć wniosku, czy przywóz ten również podcinał ceny przemysłu unijnego z uwagi na nieznaną asortyment produktów tego przywozu ⁽¹⁸⁾. W każdym przypadku wielkość presji wywieranej przez ten przywóz, biorąc pod uwagę jego udział w rynku, nie mogła wywierać presji na producentów unijnych w takim samym stopniu jak przywóz po cenach dumpingowych z Turcji.
- (145) Przywóz z innych państw był bardzo niewielki i średnio dokonywany był po cenach wyższych niż ceny przywozu z Turcji.
- (146) Na tej podstawie Komisja wstępnie stwierdziła, że wpływ przywozu z innych państw nie osłabia związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Turcji a istotną szkodą poniesioną przez producentów unijnych.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (147) Wielkość i ceny wywozu przemysłu Unii do stron niepowiązanych w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 15

sprzedaż eksportowa

	2016	2017	2018	OD
Wielkość wywozu (tony)	1 597 262	1 550 220	1 434 739	1 872 411

⁽¹⁸⁾ Należy zauważyć, że wg danych Eurostatu średnie ceny przywozu z Turcji były w okresie objętym dochodzeniem o 7,5 % niższe od cen sprzedaży przemysłu unijnego, natomiast porównanie poszczególnych rodzajów produktu przeprowadzone w niniejszym dochodzeniu doprowadziło do znacznie niższych marginesów podjęcia cenowego (między 1,3 % a 2,9 %).

Wskaźnik	100	97	90	117
Średnia cena (w EUR/tonę)	382	502	554	465
Wskaźnik	100	132	145	122

Źródło: Eurofer (wielkość) i producenci unijni objęci próbą (ceny).

- (148) Producenci unijni zwiększyli wielkość wywozu o 17 % w okresie badanym do poziomu nieco poniżej 1,9 mln ton w 2019 r. Wywóz jest często dokonywany na podstawie umów długoterminowych, a dochodzenie wykazało, że składa się on głównie z asortymentu produktów o niższym gatunku niż sprzedaż w Unii. Niemniej jednak, w szczególności w okresie objętym dochodzeniem, wywóz dokonywany przez przemysł unijny mógł częściowo zrekomensować wielkość sprzedaży utraconej na rynku unijnym i pomógł producentom unijnym rozłożyć koszty stałe i inne koszty.
- (149) W ujęciu ogólnym wielkość wywozu przemysłu unijnego stanowiła jednak jedynie około 7 % jego wielkości sprzedaży na wolnym rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem i na tej podstawie Komisja wstępnie stwierdziła, że wpływ wyników wywozu producentów unijnych na szkodę poniesioną przez przemysł unijny był marginalny.

5.2.3. Konsumpcja własna

- (150) Jak pokazano w tabeli 1 powyżej, konsumpcja własna spadła w okresie badanym o 7 %. Spadek ten miał miejsce głównie w drugiej części okresu badanego i częściowo wynikał z faktu, że jeden producent unijny sprzedał w 2019 r. szereg linii produkcyjnych wykorzystujących produkt objęty dochodzeniem przedsiębiorstwu niepowiązanemu⁽¹⁹⁾. Ponadto w okresie badanym zmalała konsumpcja stali w niektórych sektorach niższego szczebla. Komisja nie była w stanie określić ilościowo spadku w każdym z tych sektorów.
- (151) Na tej podstawie Komisja wstępnie stwierdziła, że wpływ zmiany konsumpcji własnej na szkodę poniesioną przez przemysł unijny był marginalny.

5.2.4. Zmiany popytu

- (152) Jak pokazano w tabeli 2, poziom konsumpcji na wolnym rynku na początku i na końcu okresu badanego był zasadniczo taki sam.
- (153) Na tej podstawie Komisja wstępnie stwierdziła, że zmiany poziomu konsumpcji na wolnym rynku nie mogły przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

5.2.5. Ceny surowców

- (154) Jak wyjaśniono w sekcji 4.5.3.1, wzrost cen surowców był zdecydowanie główną przyczyną wzrostu kosztów produkcji producentów unijnych w okresie badanym.
- (155) Wzrost cen surowców sam w sobie nie jest źródłem szkody, ponieważ zazwyczaj przekłada się on na wzrost cen sprzedaży. Na tej podstawie Komisja wstępnie stwierdziła, że wzrost kosztów surowców sam w sobie nie spowodował szkody dla przemysłu unijnego.

5.2.6. Pozostałe czynniki

- (156) Niektóre strony wspominały inne czynniki jako źródło sytuacji wyrządzającej szkodę przemysłowi Unii. Jeden z użytkowników wiązał niższe zyski z pogorszeniem się w 2019 r. wyników przemysłu stalowego na świecie. Inny użytkownik wskazał jako przyczynę „nadwyżkę mocy produkcyjnych w zakresie wszystkich produktów”, twierdząc jednocześnie, że producenci unijni koncentrują się na produktach specjalistycznych i że odczuwają skutki niskiego popytu w sektorze, który znajduje się w kryzysie, a mianowicie w sektorze motoryzacyjnym.

⁽¹⁹⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/IP_19_2169

- (157) Pierwsze dwa argumenty są niejasne i nie znajdują potwierdzenia w dowodach. W związku z tym Komisja stwierdziła tymczasowo, że wyniki przemysłu stalowego na świecie oraz ewentualna nadwyżka mocy produkcyjnych nie przyczyniły się w istotnym stopniu do szkody poniesionej przez producentów unijnych.
- (158) Komisja uznała także to ostatnie stwierdzenie za błędne, ponieważ producenci unijni obsługują wszystkie sektory wykorzystujące stal, nie tylko sektor motoryzacyjny. Na obecnym etapie Komisja nie posiada żadnych informacji na temat wielkości poszczególnych sektorów wykorzystujących stal w różnych latach okresu badanego. Jednakże, jak wykazano w sekcji 5.2.4, całkowita konsumpcja na wolnym rynku utrzymywała się w okresie badanym na raczej stabilnym poziomie. W związku z tym wstępnie stwierdzono, że zmiany popytu nie przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (159) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja ustaliła tymczasowo, że zachodzi związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z Turcji. W wyniku stosowania dumpingu przez Turcję przemysł Unii ponownie znalazł się w sytuacji, w której doświadczył szkody z powodu przywozu towarów po cenach dumpingowych, i to krótko po tym, jak zaczął odrabiać straty po poprzednich praktykach dumpingowych⁽²⁰⁾.
- (160) Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (161) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z Turcji wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie osłabiły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (162) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych, zgodnie z art. 7 ust.2 rozporządzenia podstawowego.

6.1. Margines zaniżania cen

- (163) W pierwszej kolejności Komisja ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku braku zakłóceń w rozumieniu w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie pokryć swoje koszty produkcji, w tym koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, a także konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy („MOP”), wymienionych w załączniku Ia, oraz gdyby przemysł Unii był w stanie osiągnąć rozsądny zysk („zysk docelowy”).
- (164) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom zyskowności przed wzrostem przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, poziom zyskowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom zyskowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (165) Skarżący był zdania, że uzasadniony zysk docelowy powinien wynosić 10–15 %. Stowarzyszenie Tureckich Eksporterów Stali ÇİB uważało, że przedział ten jest zbyt wysoki i zaproponowało w jego miejsce zyski docelowe wynoszące 7 % i 7,9 %, stosowane przez Komisję w zakończonych w 2017 r. dochodzeniach w sprawie tego samego produktu. Jeden z producentów unijnych objętych próbą uważał, że minimalny zysk docelowy nie powinien być niższy niż 7,9 %, jak przyjęto w poprzednim dochodzeniu.
- (166) Komisja nie mogła ustalić marży zysku na podstawie żadnego roku z lat poprzedzających wzrost przywozu z Turcji, ponieważ w latach tych przemysł Unii ucierpiał na skutek napływu przywozu towarów po cenach dumpingowych innego pochodzenia, w związku z czym żadnego z tych lat nie można uznać za rok o normalnej sytuacji konkurencyjnej na rynku Unii. Komisja rozpatrzyła zatem rentowność osiągniętą w 2017 r. W 2017 r. poziom przywozu z Turcji był już o 1 mln ton wyższy w porównaniu z poprzednim rokiem, jednak w roku 2018 i 2019 przywóz ten

⁽²⁰⁾ Więcej szczegółowych informacji na temat poprzednich dochodzeń w sprawie przedmiotowego produktu, można znaleźć w sekcji 4.5.2.5.

wzrósł o kolejny 1 mln ton. Ponadto w 2017 r. przemysł Unii był w zdecydowanie lepszej sytuacji niż w latach poprzednich dzięki nałożeniu ceł antydumpingowych wobec przywozu HRFS pochodzących z Chin, Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy oraz dzięki sprzyjającej w tym roku sytuacji na rynku. W związku z tym, wobec braku jakichkolwiek innych informacji, Komisja zdecydowała tymczasowo wykorzystać średni zysk uzyskany w roku 2017 jako podstawę do obliczenia zysku docelowego. Zysk ten wynosi 6,8 %.

- (167) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego Komisja oceniła argument dwóch producentów unijnych objętych próbą dotyczący planowanych inwestycji, których nie zrealizowano w okresie badanym. Na podstawie otrzymanych dowodów w postaci dokumentów, które można uzgodnić z systemem rachunkowości przedsiębiorstw, Komisja wstępnie zaakceptowała te twierdzenia i dodała odpowiadające kwoty do zysku tych producentów unijnych. Ostateczne docelowe marże zysku mieściły się zatem w przedziale od 6,8 % do 8,0 %.
- (168) Na koniec, zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych, których stroną jest Unia, oraz protokołów do nich, które to koszty ponieść przemysł Unii w okresie stosowania środka na podstawie art. 11 ust. 2. Na podstawie przedłożonych informacji popartych narzędziami sprawozdawczymi i prognozami przedsiębiorstw Komisja ustaliła, że oprócz rzeczywistych kosztów zapewnienia zgodności ze wspomnianymi konwencjami w okresie objętym dochodzeniem wysokość kosztów wyniosła 2–12 EUR/t. Różnicę tę dodano do ceny niewyrządzającej szkody.
- (169) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu unijnego, dodając wyżej wspomnianą docelową marżę zysku (zob. motyw 167) do kosztów produkcji producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem, a następnie dodając dostosowania przewidziane w art. 7 ust. 2d dla poszczególnych rodzajów produktu.
- (170) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej – z rozróżnieniem na rodzaje produktu – objętych próbą producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na wolnym rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF. Wynik tych obliczeń przedstawiono w poniższej tabeli.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines zaniżania cen
Turcja	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,6 %	19,3 %
	Grupa Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,4 %	23,5 %
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,8 %	20,9 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,9 %	21,2 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,9 %	21,2 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,6 %	23,5 %

6.2. Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii

- (171) Jak wyjaśniono w zawiadomieniu o wszczęciu, skarżący przedstawił Komisji wystarczające dowody na występowanie zakłóceń handlu surowcami w państwie, którego dotyczy postępowanie, w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem. W związku z powyższym, zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, w toku dochodzenia zbadano zarzut dotyczący zakłóceń w celu sprawdzenia, czy – w stosownych przypadkach – do usunięcia szkody wystarczy cło niższe od marginesu dumpingu.
- (172) Ponieważ jednak marginesy odpowiednie do usunięcia szkody są wyższe niż marginesy dumpingu, Komisja uznała, że na tym etapie zajęcie się tym aspektem nie było konieczne.

6.3. Wniosek

- (173) W następstwie powyższej oceny Komisja stwierdziła, że właściwe jest określenie kwoty ceł tymczasowych zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym wysokości tymczasowego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Turcja	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,6 %
	Grupa Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. – İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,4 %
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,8 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,9 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,6 %

7. INTERES UNII

- (174) Komisja zbadała, czy pomimo stwierdzenia dumpingu wyrządzającego szkodę wprowadzenie środków nie byłoby sprzeczne z interesem Unii zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów, użytkowników oraz konsumentów.

7.1. Interes przemysłu Unii

- (175) Przemysł Unii składa się z ponad 20 producentów w 16 państwach członkowskich i zatrudnia 39 178 osób (zob. sekcja 4.5.2.4). Zdecydowana większość producentów unijnych poparła skargę. Żaden producent nie sprzeciwił się wszczęciu dochodzenia.
- (176) Jak stwierdzono w sekcjach 4.5.4 i 5.3, sytuacja całego przemysłu Unii pogorszyła się w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych z Turcji. Szkoda była szczególnie istotna pod względem rentowności producentów unijnych objętych próbą, którzy ponieśli znaczne straty w okresie objętym dochodzeniem.
- (177) Oczekuje się, że środki antydumpingowe wprowadzone wobec przywozu z Turcji przywrócą uczciwe warunki handlu na rynku Unii i umożliwią przemysłowi Unii osiągnięcie trwałego poziomu rentowności w przypadku tego tak kapitałochłonnego przemysłu. W rezultacie producenci unijni powinni być w stanie podźwignąć się po poniesionych szkodach, dalej inwestować i wywiązywać się z różnych zobowiązań, w tym zobowiązań społecznych i środowiskowych.

- (178) Niewprowadzenie środków oznaczałoby większe straty dla przemysłu Unii, zagroziłoby jego rentowności i prawdopodobnie doprowadziłoby do zamknięcia zakładów produkcyjnych i zwolnień pracowników.
- (179) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że wprowadzenie środków tymczasowych leżałoby w interesie przemysłu Unii.

7.2. Interes importerów niepowiązanych

- (180) Chociaż po wszczęciu dochodzenia Komisja skontaktowała się z ponad 20 potencjalnymi importerami produktu objętego dochodzeniem i odpowiednimi stowarzyszeniami, ostatecznie tylko jeden importer niepowiązany przedłożył odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu i współpracował w toku dochodzenia. Ta strona, Network Steel S.L., zatrudnia mniej niż 20 osób. Jej obroty związane z HRFS wahały się w 2019 r. w granicach 50 – 80 mln EUR. W okresie objętym dochodzeniem odpowiadała ona za od 3,5 % do 5,2 % przywozu HRFS z Turcji. Network Steel S.L. jest przeciwna wprowadzeniu środków, ponieważ w Unii na HRFS mają już silny wpływ cła antydumpingowe i antysubsydyjne obowiązujące wobec Chin oraz cła antydumpingowe wobec Brazylii, Ukrainy, Rosji i Iranu. Twierdziła, że od czasu wprowadzenia środków ochronnych w odniesieniu do stali, importerzy unijni mają do czynienia ze zmniejszoną liczbą dostawców i stale stoją w obliczu ryzyka niedoboru dostaw, przez co ich działalność gospodarcza staje bardziej nieprzewidywalna i trudna ze względu na niewystarczający poziom kontyngentów taryfowych i wymóg wniesienia depozytu, gdy kontyngent osiągnie status krytyczny.
- (181) Biorąc pod uwagę znaczenie przywozu z Turcji dla działalności związanej z HRFS prowadzonej przez Network Steel S.L., Komisja uznała, że nałożenie niskich środków antydumpingowych może mieć wpływ, choć bardzo ograniczony, na jego wyniki, jeżeli strona ta będzie korzystać ze swoich obecnych dostawców. Jeżeli chodzi o zarzuty strony dotyczące niedoboru HRFS, przeczą im liczne źródła zaopatrzenia HRFS (zarówno w Unii, jak i poza nią, co szerzej omówiono w sekcji 7.3 poniżej), a zatem zostały one odrzucone.
- (182) Ze względu na niewielki udział przywozu reprezentowanego przez powyższego jedyne współpracującego importera niepowiązanego, nie jest właściwe rozszerzanie ustaleń w odniesieniu do Network Steel S.L. na całość niepowiązanych importerów HRFS. Podsumowując, środki antydumpingowe na ustalonym poziomie mogą mieć jednak negatywny wpływ na niektórych importerów niepowiązanych. Ogólnie taki wpływ nie powinien być jednak znaczący i będzie w dużym stopniu zależał od modelu biznesowego importerów, zróżnicowania ich źródeł dostaw oraz stopnia, w jakim zwiększone koszty zostaną przeniesione na ich klientów. Oczekuje się więc, że wszelki negatywny wpływ środków na importerów niepowiązanych jako ogół będzie ograniczony i nie przeważa nad pozytywnym wpływem środków na unijnych producentów HRFS.

7.3. Interes użytkowników

- (183) Niektórzy użytkownicy unijni konkurują m.in. z przedsiębiorstwami powiązаныmi producentów unijnych na rynkach niższego szczebla produktu objętego dochodzeniem. Wykorzystują oni produkt objęty dochodzeniem jako surowiec do wytwarzania produktów rynku niższego szczebla, takich jak płaskie wyroby walcowane na zimno, stal powlekana, profile zamknięte, rury spawane i kształtowniki o różnej jakości, a także wykorzystują go jako produkt przemysłowy do różnych zastosowań, w tym budownictwa, budownictwa okrętowego, pojemników na gaz i zbiorników ciśnieniowych.
- (184) Czterech użytkowników związanych z Network Steel S.L. z siedzibą w Portugalii i Hiszpanii zgłosiło się i sprzeciwiło wprowadzeniu środków. Ponieważ większość odpowiedzi tych użytkowników na pytania zawarte w kwestionariuszu pokrywa się z odpowiedziami udzielonymi przez Network Steel S.L., ich argumenty omówiono w sekcji 7.2 powyżej.
- (185) Konsorcjum użytkowników unijnych i importerów HRFS („konsorcjum”) ⁽²¹⁾, organizacja ad hoc utworzona w celu obrony interesów niektórych użytkowników w niniejszym dochodzeniu, przedstawiło uwagi zawierające sprzeciw wobec nałożenia ceł, twierdząc, że byłoby ono szkodliwe dla interesów użytkowników unijnych ⁽²²⁾. Ponadto dwóch użytkowników unijnych (Marcegaglia Carbon Steel S.P.A. i San Paolo Lamiere S.P.A.) udzieliło indywidualnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Argumenty przedstawione w tych odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu zostały włączone do wniosku złożonego przez konsorcjum i w związku z tym zostają poddane łącznej ocenie.

⁽²¹⁾ Poszczególnym członkom konsorcjum przyznano anonimowość (dokument z dnia 31 lipca 2020 r., numer zapisu t20.005357).

⁽²²⁾ Zgłoszenie konsorcjum użytkowników HRFS z dnia 2 lipca 2020 r., nr zapisu t20.004517

- (186) Po pierwsze konsorcjum zauważyło, że poza kilkoma wyjątkami, główne źródła dostaw HRFS do Unii w ostatnich latach są obecnie objęte cłami antydumpingowymi lub wyrównawczymi⁽²³⁾. W tym kontekście konsorcjum argumentowało, że użytkownicy unijni nie mają innego wyboru niż zaopatrywanie się w HRFS w pozostałych zaopatrujących państwach trzecich, których nie objęto środkami ochrony handlu. Wśród nich Turcję postrzegano rzekomo jako jedyne państwo wywozu zdolne do zaspokojenia popytu użytkowników unijnych. Konsorcjum argumentowało, że przywóz z Turcji po prostu wypełnił lukę pozostawioną przez główne państwa wywozu objęte środkami ochrony handlu, a zatem wprowadzenie środków nieuchronnie zamknęłoby rynek Unii dla jedynego stabilnego i wiarygodnego źródła zaopatrzenia dostępnego obecnie dla użytkowników unijnych. Konsorcjum stwierdziło, że wprowadzenie środków antydumpingowych doprowadziłoby do niedoboru podaży HRFS w Unii i będzie tym samym sprzeczne z interesem niezależnych unijnych użytkowników HRFS.
- (187) Celem ceł antydumpingowych i wyrównawczych jest przede wszystkim przywrócenie równych szans na rynku Unii, w tym przypadku w odniesieniu do HRFS. Komisja nałożyła środki na pięć państw, ponieważ ustaliła, że państwa te stosują nieuczciwe praktyki handlowe, powodując tym samym lub grożąc spowodowaniem szkody dla przemysłu Unii. Wprowadzenie środków uznano za leżące w ogólnym interesie Unii.
- (188) Komisja zauważyła ponadto, że informacje dostępne w aktach sprawy wskazują na to, że możliwości zakupu HRFS poza Unią nie ograniczają się do Turcji. Po pierwsze istnieje szereg państw, które w ostatnich latach konsekwentnie realizowały dostawy na rynek Unii i które mogą w jeszcze większym stopniu zwiększyć swoją obecność na tym rynku⁽²⁴⁾. Ponadto Komisja zauważyła, że poza państwami, które zaopatrują obecnie rynek Unii, produkcja HRFS jest prowadzona w wielu państwach na całym świecie. Zasadniczo państwa te mogłyby dysponować wystarczającymi mocami produkcyjnymi, aby w razie pojawienia się popytu wejść na rynek Unii, tak jak miało to już miejsce w przeszłości, co przyznał niezależny użytkownik unijny w swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu⁽²⁵⁾. Komisja zauważyła również, że w ciągu ostatnich lat skład koszyka przywozowego pod względem pochodzenia stale się zmieniał, dostosowując się do poszczególnych potrzeb i okoliczności panujących na rynku Unii, w tym do działań regulacyjnych, takich jak wprowadzenie środków ochrony handlu.
- (189) W tym względzie Komisja oceniła zmiany w przywozie HRFS do Unii pod kątem pochodzenia, poczynając od okresu poprzedzającego gwałtowny wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych (lata 2013–2014), który doprowadził do przyjęcia środków antydumpingowych, odpowiednio w 2016 r.⁽²⁶⁾ i 2017 r. Analiza wykazała, że średnio około dziesięciu państw wywozu stale dostarczało większość HRFS na rynek Unii. Podział przywozu między nimi, w tym pochodzenie i udział przywozu, zmieniały się jednak na przestrzeni lat. W rzeczywistości w 2018 r., pomimo środków antydumpingowych wprowadzonych wobec pięciu państw, przywóz wzrósł o 18 % w porównaniu z 2017 r. i był tylko nieznacznie niższy od poziomu z 2016 r., w którym ustalono w odpowiednich, ówczesnych dochodzeniach, na rynek Unii napływały jednak znaczne ilości towarów przywożonych po cenach dumpingowych⁽²⁷⁾.
- (190) Dostępność i zróżnicowanie HRFS pochodzących z różnych źródeł jest dodatkowo poparte informacjami dostarczonymi przez niektórych użytkowników w ich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Z informacji tych wynika, że są oni w stanie w roku na rok znacznie zwiększyć zakupy, w odpowiednich ilościach, z różnych źródeł, w tym z państw objętych środkami antydumpingowymi, a także dodać nowe źródła zaopatrzenia⁽²⁸⁾. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymane od użytkowników wskazują również na duże zróżnicowanie źródeł zaopatrzenia, w tym (głównie) przemysłu Unii. Informacje te potwierdzają zatem, że użytkownicy unijni są w stanie przystosować się do sytuacji na rynku i w razie potrzeby szybko dostosować źródła dostaw. Ponadto Komisja zauważa, że w aktach sprawy nie ma informacji, które wskazywałyby na to, że nawet jeżeli przywóz z Turcji uległby znacznemu zmniejszeniu w wyniku wprowadzenia środków antydumpingowych, inne państwa wywozu nie byłyby w stanie wypełnić jego miejsca na rynku.

⁽²³⁾ Państwami objętymi środkami antydumpingowymi lub wyrównawczymi są: Brazylia, Chiny, Iran, Rosja i Ukraina.

⁽²⁴⁾ Państwa te zwiększyły przywóz HRFS o ponad 1,5 mln ton między okresem poprzedzającym wprowadzenie środków antydumpingowych, tj. przed 2016 r., a okresem objętym dochodzeniem.

⁽²⁵⁾ Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu (wersja jawna) San Polo Lamiere, s. 20 (22 czerwca 2020 r., nr zapisu 20.004293).

⁽²⁶⁾ Dnia 7 października 2016 r. na przywóz z Chin nałożono tymczasowe cła antydumpingowe (Dz.U. L 272 z 7.10.2016, s. 33).

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 z dnia 5 kwietnia 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 92 z 6.4.2017, s. 68) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1795 z dnia 5 października 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy oraz kończące dochodzenie dotyczące przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Serbii (Dz.U. L 258 z 6.10.2017, s. 24).

⁽²⁸⁾ Odpowiedź Marcegaglia Carbon Steel S.P.A. na pytania zawarte w kwestionariuszu (wersja jawna) z 29 czerwca 2020 r., tabela C, nr zapisu t20.004420).

- (191) Oprócz wystarczającej dostępności źródeł przywozu Komisja ustaliła w niniejszym dochodzeniu istnienie znacznych wolnych mocy produkcyjnych wśród producentów unijnych, którzy byłiby w stanie zwiększyć wielkość sprzedaży niezależnym użytkownikom w Unii.
- (192) Co więcej, Komisja zauważyła również, że samo wprowadzenie środków antidumpingowych nie oznacza, że przywóz z danego miejsca pochodzenia zostanie wstrzymany, ani nawet że w znaczący sposób się zmniejszy, lecz po prostu, że będzie on przywożony po uczciwych cenach. Jak przyznało konsorcjum, wprowadzenie środków antidumpingowych nie uniemożliwiło przywozu z Rosji na rynek Unii w odpowiednich ilościach (było to drugie co do wielkości państwo eksportujące w okresie objętym dochodzeniem), a przywóz z Brazylii i Ukrainy nadal docierał na rynek Unii, choć w mniejszych ilościach. W świetle ustalonych poziomów dumpingu i wynikającego z nich poziomu ceł antidumpingowych nie ma powodu, aby zakładać, że przywóz z Turcji ustanie po wprowadzeniu środków antidumpingowych.
- (193) W świetle powyższych elementów Komisja odrzuciła zatem argumenty dotyczące domniemanego braku alternatywnych źródeł dostaw dostępnych dla użytkowników i importerów unijnych oraz związane z tym ryzyka niedoboru dostaw w przypadku wprowadzenia środków.
- (194) Konsorcjum twierdziło ponadto, że wprowadzenie ceł antidumpingowych wobec przywozu z Turcji, „nawet bardzo niskiego cla”, miałyby nieproporcjonalnie duży wpływ na użytkowników unijnych, których rentowność byłaby w niektórych przypadkach zagrożona, ponieważ nie mogliby oni zamortyzować wzrostu kosztów spowodowanego przez środki i utrzymać swoją konkurencyjność na rynku niższego szczebla. Jak argumentowało konsorcjum, cło antidumpingowe miałyby bezpośredni i znaczący wpływ na koszty użytkowników, a wzrost tych kosztów nie może zostać przeniesiony na przemysł niższego szczebla.
- (195) Komisja w pierwszej kolejności zauważyła, że nie zgłosili się użytkownicy prowadzący działalność na głównych rynkach niższego szczebla, takich jak sektor motoryzacyjny, urządzenia przemysłowe lub sektor budowlany. W tym względzie Komisja wskazała na wniosek złożony przez skarżącego, w którym stwierdzono, że cła antidumpingowe miałyby bardzo mały wpływ na rynki niższego szczebla oraz na produkty konsumpcyjne, takie jak pralki. Z informacji dostępnych w aktach sprawy, w szczególności z odpowiedzi użytkowników na pytania zawarte w kwestionariuszu, wynika jednak, że zakupy z Turcji stale stanowią stosunkowo niewielki udział (od 7 % do 14 %) całkowitych zakupów tych użytkowników w okresie objętym dochodzeniem. Biorąc pod uwagę stosunkowo niski poziom proponowanego cla, dostępne alternatywne źródła zaopatrzenia oraz stosunkowo niewielki udział przywozu z Turcji w segmencie branżowym HRFS użytkowników, wpływ środków na tych użytkowników, o ile by wystąpił, byłby bardzo ograniczony. W przypadku użytkowników, którzy zgłosili się, wprowadzenie ogólnych środków pociągnęłoby za sobą wzrost kosztów w przedziale od poniżej 1 % do 2,5 % ich odnośnej działalności, jeżeli zachowaliby oni ten sam wzorzec pozyskiwania. Ponadto w aktach sprawy nie ma dowodów wskazujących na to, że użytkownicy nie byłiby w stanie przenieść ewentualnej ograniczonej podwyżki cen. Z tego samego względu nic w aktach sprawy nie przemawia za tym, że konkurencyjność użytkowników UE w stosunku do przywozu produktu rynku niższego szczebla z państw trzecich uległaby pogorszeniu.
- (196) Konsorcjum twierdziło również, że w 2019 r. 22 % całkowitego przywozu HRFS było objęte środkami ochrony handlu i że gdyby objęto środkami przywóz z Turcji (stanowiący 38 % przywozu HRFS w 2019 r.), 60 % całkowitego przywozu HRFS do Unii byłoby objęte środkami. Konsorcjum argumentowało zatem, że wprowadzenie środków antidumpingowych spowodowałoby całkowite uzależnienie użytkowników unijnych od dostaw producentów unijnych, co dodatkowo wzmocniłoby pozycję przemysłu Unii na rynku HRFS.
- (197) Komisja uznała, że nałożenie tymczasowego cla antidumpingowego samo w sobie nie uniemożliwiłoby użytkownikom unijnym kontynuowanie zakupów z Turcji, chociaż na poziomie cen równoważącym marginesy dumpingu ustalone w toku dochodzenia. Komisja przypomniała, że istnieje wyraźny i niedawny przykład na rynku HRFS w Unii, który pokazuje, że nałożenie ceł antidumpingowych samo w sobie nie uniemożliwia przywozu na rynek Unii w odpowiednich ilościach, jak zauważyło samo konsorcjum, odnosząc się do wielkości przywozu z Rosji pomimo obowiązujących środków antidumpingowych. Fakt ten wynika również z pisma konsorcjum, w którym przyznało ono, że przywóz objęty środkami antidumpingowymi stanowił nie mniej niż 22 % łącznego przywozu HRFS w 2019 r. W każdym przypadku, jak wyjaśniono powyżej, użytkownicy unijni nadal mieliby możliwość dywersyfikacji źródeł dostaw spośród kilku państw wywozu. Komisja odrzuciła zatem jako nieuzasadniony argument, że wprowadzenie środków antidumpingowych spowodowałoby pełne uzależnienie użytkowników unijnych od dostaw producentów unijnych lub uniemożliwiłoby im przywóz z Turcji w odpowiednich ilościach.

- (198) Na etapie tymczasowym Komisja stwierdziła zatem, że skutki możliwego nałożenia ceł dla użytkowników nie przeważają nad pozytywnymi skutkami środków dla przemysłu Unii. W rzeczywistości powyższa analiza wskazuje raczej, że nałożenie ceł miałyby niewielki wpływ, o ile w ogóle, na użytkowników HRFS.

7.4. Pozostałe czynniki

- (199) Szereg stron poruszyło kwestie związane z konkurencyjnością i konkurencją. Niektóre strony obawiały się (wzmocnionego) oligopolu w Unii, natomiast inne skarżyły się, że producenci unijni stawiają niezależne stalowe centra serwisowe i użytkowników w mniej konkurencyjnej sytuacji niż powiązane podmioty.
- (200) Komisja uznała argument dotyczący oligopolu za nieuzasadniony w świetle liczby stalowni i grup producentów stali w Unii. Między unijnymi producentami istnieje zdrowa konkurencja i będą oni w dalszym ciągu konkurować z przywozem z państw trzecich, który nie ustanie. W odniesieniu do drugiego argumentu skarżący zakwestionowali go na podstawie tego, że ich transakcje z powiązаныmi stalowymi centrami serwisowymi są zawierane w warunkach pełnej konkurencji. Komisja uznała argument za nieuzasadniony, a mianowicie w zakresie, w jakim przemysł Unii dostarcza znaczne ilości niezależnym stalowym centróm serwisowym i użytkownikom, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (201) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia żadne elementy interesu Unii nie wykluczają możliwości nałożenia tymczasowych środków antydumpingowych na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej pochodzących z Turcji.

8. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (202) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (203) W odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej pochodzących z Turcji należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy zaniżania cen z marginesami dumpingu (motyw 170 powyżej). Wysokość ceł ustalono na poziomie marginesów dumpingu.
- (204) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Turcja	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,6 %
	Grupa Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. – İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,4 %
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,8 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,9 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,6 %

- (205) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Powyższe stawki należności celnej mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.

- (206) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie.
- (207) W celu zminimalizowania ryzyka wszelkiego ewentualnego obchodzenia cła w związku z różnicą w ustalonych tymczasowo stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty ustalonym tymczasowo celem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (208) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały ustalone tymczasowo indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (209) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (210) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych ustalone tymczasowo cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

9. REJESTRACJA

- (211) Jak wspomniano w motywie 4, Komisja objęła przywóz HRFs obowiązkiem rejestracji. Rejestracja miała miejsce w celu ewentualnego pobrania ceł z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (212) W świetle ustaleń dokonanych na etapie tymczasowym należy zaprzestać rejestracji przywozu.
- (213) Na obecnym etapie postępowania nie podjęto decyzji o ewentualnym wprowadzeniu środków antydumpingowych z mocą wsteczną. Decyzja taka zostanie podjęta na etapie ostatecznym.

10. INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM

- (214) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu ceł tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących dokładności obliczeń, które zostały im ujawnione.
- (215) Uwagi dotyczące obliczeń dumpingu otrzymano od dwóch producentów eksportujących. Żadna z uwag nie została uznana za dotyczącą błędu pisarskiego.
- (216) Uwagi dotyczące obliczeń szkody otrzymano od jednego producenta unijnego objętego próbą. Jedna z uwag dotyczyła błędu pisarskiego przy obliczaniu ceny docelowej tego producenta. Błąd ten został skorygowany, korekta nie spowodowała jednak zmiany marginesów szkody.

11. PRZEPISY KOŃCOWE

- (217) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (218) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa, stali niestopowej lub innej stali stopowej, nawet w zwojach (w tym wyroby cięte na wymiar i taśmy), niepoddane innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte pochodzące z Turcji, obecnie oznaczone kodami CN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (kod TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kod TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kod TARIC 7226 19 10 90), 7226 91 91 i 7226 91 99.

Wyłączone są następujące produkty:

- (i) wyroby ze stali nierdzewnej i ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych,
- (ii) wyroby ze stali narzędziowej i szybko tnącej,
- (iii) wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów, o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości co najmniej 600 mm, oraz
- (iv) wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów, o grubości od 4,75 mm do 10 mm i szerokości co najmniej 2 050 mm.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Turcja	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,6 %	C602
	Grupa Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. – İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,4 %	C603
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,8 %	C604
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,9 %	C605
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,9 %	C606
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,6 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „*Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.*”
4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.
5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji uwagi na piśmie dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.
2. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o przesłuchanie przed Komisją czynią to w ciągu pięciu dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu czynią to w ciągu pięciu dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski złożone poza tym terminem i może, w stosownych przypadkach, podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

1. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestać rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1686 poddającego rejestracji przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej pochodzących z Turcji.
2. Dane zebrane na temat produktów, które przywieziono w celu konsumpcji nie później niż 90 dni przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są przechowywane do wejścia w życie ewentualnych środków ostatecznych lub zakończenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 stycznia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca